

FELLINGER KÁROLY

Vegetálás

Krausz Tivadarnak

Az örök élet vízében felvágom az ereimet,
sziklát kötnek a nyakamba és belevetném
magamat az életveszélyes hullámok közé,
nyakláncomról a keresztre feszített Jézus
a nevemen szólítana, tervbe vennék ezt, azt,
vagyis elengednék egymást.
Az örök élet vízébe belevizelnék, ha már
az egyszer tisztáznám a dolgokat, a
túlvilág meghódítását illetően,
aztán álmomban a holtak hátát fordítanának,
magyarán szólva, láthatatlanul átlátszó
lennék a számukra.

Lélegzet

Koromsötét volt az éjjel,
apámon számon kértem
az elemes lámpát,
világosan emlékszem,
összevissza ütöttem apámat a
két kezemmel,
felébredve töredelmesen
be akartam vallani
az anyámnak mindent,
de ő megelőzött,
azt mondta, ma van fél éve
annak, hogy hajnalban
meghalt az apád,
olyan, mintha csak ma történt volna,
rendelhetnél nyolc szál
fehér szegfűt,
meg olyan mécesest,
amiben cserélhető a gyertya.

Gomb

Kisgyerekként csak magyarul beszéltem környezetemben mindenkivel, ez volt számomra a legtermészetesebb dolog, aztán mivel az év végén születtem, nem vettek fel a magyar tannyelvű alapiskolába, mert szinte mindenki oda járt a faluból, nem volt hely, ahogy hallottam, így is két negyven férőhelyes osztályt nyitottak. Mit ad ég, unokatestvéremet az édesanyja szlovák tannyelvű alapiskolába íratta, megemlítve engem, aki hoppon maradtam, s a szlovák igazgatónőnek támadt egy megváltó ötlete, felíratott a jövődő elsősök névsorába. Én nem tudtam belenyugodni ebbe, nem mentem természetesen iskolába, s amikor másnap jött értem a tanító, kiugrottam az ablakon, bele a nagyvilágba. A szüleim tudomásul véve a döntésemet, magyarázkodni voltak kénytelenek a helyi nemzeti bizottságon, de nem voltam annyira fontos, hogy megregulázzanak, olyan évvesztes, eszelős legénykének könyveltek el.

Áldozásra

Magyar iskolába apai nagynéném vitt beírtni a fiával, s az egész úton arra oktatott, hogy az ég szerelmére, nehogy dicsértessék az Úr Jézust köszöntsek az igazgatónak, helyette mondjam azt, hogy csókolom. Mindent megígértem, odaérve mégis a dicsértessék hagyta el a számat, s amikor azt mondta az igazgató, rajzold le, Karcoska az édesapádat, úgy, ahogy kinéz, én lerajzoltam a kukijával együtt. Ezen meg nagyon elszégyellte magát az igazgató, lesütött szemmel méregetve apám hímvestzőjét, pedig még nem is sejtette, hogy negyedikesként, amikor arra tanítanak, hogy az ember a majomtól származik, tiltakozásul elhagyom a tantermet.